

ges vægt ved vurderingen af, om overførelse vil forbedre domfældtes muligheder for resocialisering.

Der henvises til afsnit III, pkt. 3.2.1, i lovforslagets almindelige bemærkninger.

§ 29 d

Den foreslåede bestemmelse indeholder en række afslagsgrunde, hvorefter myndighederne skal afslå fuldbyrdelse af en afgørelse om fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning.

Bestemmelsen i § 29 d, nr. 1, omhandler den situation, hvor en anden medlemsstat anmoder om fuldbyrdelse her i landet af en afgørelse om fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning uden den domfældtes samtykke.

Som det udtrykkeligt fremgår af bestemmelsen, kan fuldbyrdelse dog ikke afslås med henvisning til den domfældtes manglende samtykke, hvis den domfældte enten er dansk statsborger og bor her i landet, eller er udvist hertil (uanset nationalitet), eller har taget ophold her i landet på grund af den straffesag, som har givet anledning til den idømte sanktion (uanset nationalitet). Under disse omstændigheder er den domfældtes samtykke ikke påkrævet efter artikel 5, stk. 1a, i forslaget til rammeafgørelse. Ved vurderingen af, om den domfældte bor her i landet, kan det bl.a. tillægges vægt, om den domfældte har sædvanligt opholdssted her i landet og/eller familiemæssige, sociale eller arbejdsmæssige bånd hertil. Der henvises til præambelbetragtning nr. 11 i forslaget til rammeafgørelsen.

Der kan således meddeles afslag efter bestemmelsen, hvis den domfældte ikke har givet samtykke forud for anmodningens fremsættelse. Det bemærkes i den forbindelse, at udstedelsesstaten skal have hørt den domfældte forud for udstedelsesstatens beslutning om at anmode om fuldbyrdelse af sanktionen her i landet, hvis den domfældte befandt sig i udstedelsesstaten. Det skal fremgå af anmodningen, om den domfældte har tilkendegivet sin holdning til spørgsmålet om fuldbyrdelse af sanktionen her i landet og i bekræftende fald, hvad den domfældtes indstilling er, jf. artikel 5, stk. 2, i forslaget til rammeafgørelse.

Efter bestemmelsen i § 29 d, nr. 1, er det dog ikke afgørende, at den domfældtes samtykke forelå inden udstedelsesstatens anmodning om fuldbyrdelse her i landet, men derimod om der foreligger et samtykke på tidspunktet, hvor der skal træffes afgørelse om, hvorvidt anmodningen kan imødekommes.

Hvis den domfældte befandt sig her i landet, da udstedelsesstaten besluttede at anmode Danmark om at fuldbyrde den idømte sanktion, og fortsat befinder sig

her i landet på tidspunktet for sagens behandling, skal den domfældte underrettes om udstedelsesstatens anmodning og have lejlighed til at fremkomme med bemærkninger hertil, jf. artikel 5, stk. 3, i forslaget til rammeafgørelse.

Inden afslag meddeles, skal udstedelsesstatens kompetente myndighed således også høres, jf. den foreslåede bestemmelse i § 29 g.

Der henvises i øvrigt til artikel 9, stk. 1, litra ab, i forslaget til rammeafgørelse og lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit III, pkt. 3.2.2.

Efter afslagsgrunden i § 29 d, nr. 2, skal fuldbyrdelse afslås, hvis den domfældte ikke ville kunne retsforfølges her i landet på grund af immunitet, herunder hvis fuldbyrdelse vil være i strid med straffelovens § 12. Ifølge denne bestemmelse begrænses de almindelige jurisdiktionsregler ved de i folkeretten anerkendte undtagelser. Disse undtagelser omfatter bl.a. Wienerkonventionen af 18. april 1961 om diplomatiske forbindelser samt regler om immunitet for ansatte ved internationale institutioner. Immunitet kan dog også fremgå af andre bestemmelser.

Afslag forudsætter, at immuniteten fortsat består på det tidspunkt, hvor afsoningen ønskes gennemført i Danmark. Er immuniteten således ophævet her i landet i tidsrummet efter dommen, men før anmodning om fuldbyrdelse er fremsat over for de danske myndigheder, kan afslagsgrunden ikke anvendes.

Bestemmelsen er fastsat i medfør af den fakultative afslagsgrund i artikel 9, stk. 1, litra cb.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit III, pkt. 3.2.3.

Afslagsgrunden i § 29 d, nr. 3, vedrører den situation, hvor de danske myndigheder ønsker at retsforfølge den domfældte for handlinger, som er begået inden den overtrædelse, der ligger til grund for den idømte fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, som søges fuldbyrdet her i landet.

Hvis retsforfølgningen vil kunne medføre fængselsstraf eller anden foranstaltning, der begrænser den pågældendes frihed, kan en sådan retsforfølgning efter den såkaldte specialitetsregel, jf. forslaget til § 29 j, som udgangspunkt kun ske med udstedelsesstatens samtykke, medmindre den domfældte selv er indforstået med retsforfølgningen. Hvis udstedelsesstatens myndigheder i en sådan situation, hvor udstedelsesstatens samtykke er en forudsætning for retsforfølgning efter den foreslåede bestemmelse i § 29 j, afslår at tilade retsforfølgning, skal fuldbyrdelse her i landet af den idømte sanktion afslås. De danske myndigheder vil herefter eventuelt kunne begære den domfældte